

INGEZONDEN.

NOG IETS OVER „SPAANSCH E GRIEP”.

In al de mededeelingen over de Spaansche griep in ons *Tijdschrift* gelezen, heb ik toch een paar m. i. belangrijke dingen gemist:

1°. Van de ongeveer 250 patiënten behandeld, ontbrak bij geen enkele een typisch teeken in de keel, die ik korthedshalve genoemd heb de „Spaansche vlieg”, omdat het iets lijkt op een Spaansche vlieg, die zijn vleugeltjes uitgespreid heeft. Het bestaat uit de voorste pharyngiaalbogen die de kleur van ontstoken (catharraal) slijmvlies vertoonen, terwijl de uvula daartusschen normaal van kleur gebleven is. Tijdens de ziekte en voor de symptomen zich openbaarden, waren in het palatum molle als kleine sagokorreltjes waar te nemen, die met de koorts en andere klachten langzaam verdwenen. De „Spaansche vlieg” was voor mij een uitstekend diagnostisch teeken bij twijfelachtige gevallen. En zelfs kon ik de huisgenooten van een patiënt in de keel zien of zij reeds besmet waren of niet.

2°. Bij ongeveer de helft van de ziektegevallen vond ik een relatief en absoluut vertraagde pols. Een patiënt met 37,9° had een pols van 42, dat langzamerhand steeg tot 68 naarmate patiënt herstelde. Ondergeteekende had zelf bij 40,1° een pols van 83. Deze trage pols, hooge koorts, hoofdpijn, somnolentie en beslagen tong, (soms diarrhoe en neusbloeding) brachten mij in den beginne vaak in groote verlegenheid ter onderscheiding van typhus, want juist in dezelfde week, toen ik mijn eerste Spaansche grieppatiënt te behandelen kreeg, werd het faecesonderzoek van twee mijner patiënten op typhusbacillen, in Utrecht positief bevonden. Later hielp mijn „Spaansche vlieg” mij gemakkelijk uit de moeilijkheden.

Ik meende het gevolg te moeten trekken, dat bij Spaansche griep de pols traag is, terwijl ze in ongeveer de helft van mijn gevallen versneld is door complicatiën van longen en hart. In hoeverre mijn veronderstelling juist is, zal de tijd moeten leeren.

3°. De meeste gevallen van Spaansche griep zijn binnen enkele dagen genezen. De temperatuur gaat peracut hoog om reeds bij bedrust in twee of drie dagen lytisch af te gaan. Toch heb ik eenige tientallen onder mijn patiënten, die met een sub-chronische griep behept zijn. Niettegenstaande de koorts na twee of drie dagen verdwenen was, blijven de patiënten nog weken lang klagen over hoofdpijn, pijn in rug en ledematen, lusteloosheid, gebrek aan eetlust, en slapeloosheid. Soms bleef de temperatuur om en bij 37°. De „Spaansche vlieg” was in deze gevallen nog heel goed waar te nemen.

Van complicaties zag ik:

a. 5 croupeuze pneumoniën, beiderzijds, alle letaal verloopend. Zij kwamen gewoonlijk 2 à 3 dagen nadat de hooge koorts gedaald was;

b. meer dan 100 laryngotracheitides en bronchopneumoniën, meest met bloederige sputa; ze genazen binnen korten tijd;

c. 9 gevallen van maagdarncattarrh, waarvan drie met heftige bloeddiarrhoeën;

d. 17 pleuritides, sicc. en exsud;

e. peritonillair abscessen;

f. 1 orchoepididymitis na 10 dagen geresorbeerd; geen gonorrhoe, geen parotitis epid. of lues, of tuberculose; patiënte was een krachtige man, anders nooit ernstig ziek geweest;

g. 1 acute nephritis na drie weken ongeveer genezen;

h. 2 trigeminus neuralgieën;

i. 3 gevallen met mazelenachtig exantheem.

Daar mijns inziens de infectie door de keel plaats greep, was de therapie over het algemeen:

R. salicyl. natr
tannat chinin. $\bar{a}\bar{a}$ 3 gr.
aqu. dest, 90.
S. gorgelen en iets doorslikken,